Gerçek

SAYI: 91 14 MAYIS 1979 FİYATI: 3,5 TL. HAFTALIK SİYASİ GAZETE

Sayın Bülent ECEVİT
Başbakan
ANKARA

Ülkemizde demokratik hak ve özgürlüklere karşı girişilen ve 1 Mayıs 1979'un kutlanmasına yönelik baskıları protesto eden bizler;

- DİSK yöneticilerinin ve 1 Mayıs tutuklularının serbest bırakılmasını,
- 1 Mayıs'ın İŞÇİ BAYRAMI olarak yasallaşmasını istiyoruz.

ADI SOYADI	İMZA

Hükümet Demokratik Haklarımızı Rafa Kaldırmak İstiyor!

Kemerlerden Sonra Sıra Hürriyetlerde

Emekçiler Tüp Kuyruğunda Geceliyor

CHP hükümeti, emekçilere yoktan çok birşeyin olmadığı günler yaşatıyor. Gaz, tüp, vb. en temel ihtiyaçlar, enerjide dışa bağımlılığın sonucu karşılanamıyor. Günlerdir, aylardır sıcak bir çorbaya, yemeğe hasret kalan insanlar, tüp kuyruklarında geceliyor.

● OLAĞANÜSTÜ HAL YASASI OLAĞANÜSTÜ BİR ŞEKİLDE DEMOKRASİYE AYKIRI

Ecevit Hükümetinin İçişleri Bakanı bir yasa tasarısı hazırladı. Tasarıya göre, gerekirse hükümet, gerekirse tek bir Bakan, bir ilde veya bütün Türkiye'de **olağanüstü hal** ilan edebilecek. Buna hangi hallerde lüzum görüleceği de tasarıda belirtilmiş: Grev, lokavt öğrenci boykotları ve ekonomik bunalım olduğu hallerde!

Eğer bu tasarı kanun haline gelirse, bir Bakan veya hükümet, ekonomik sıkıntımız vardır diyecek, ya da çok «önemli» olaylar yaşandığını ileri sürecek ve «olağanüstü» durum ilan edecek. Bu kadarla kalsa yine iyi! Valiler ya da kaymakamlar, 16 - 60 yaş arasındaki insanlara istediklerini yaptıracaklar. Yapmayanlara üç yıla kadar hapis cezası verilecek. Yine valiler veya kaymakamlar, vatandaşların mallarına veya paralarına el koyup bunları «ekonomik sıkıntı»yı aşmak için kullanacaklar.

CHP öylesine gericilere ve sermayenin isteklerine teslim olmuştur ki, artık ne yaptığının, ne de düşündüğünün, demokrasi ile bir ilgisi vardır. Para babaları yap diyor, yapıyor, yık diyor, yıkıyor.

Binbir vaadle işbaşına gelen CHP, vaadlerini unutmuştur. Bu kadar değil, kendisine karşı saygısını bile yitirmiştir. Demokrasi düşmanlarıyla aynı suçları işlemektedir emekçilere karşı.

Bu da Tutuklularla Görüşme Kuyruğu

Ecevit, emekçilerin demokratik haklarından da fedakârlık istedi: 1 Mayıs'ı 1 Mayıs Alanı'nda kutlamayın! Olmaz dedi, işçiler, emekçiler, tüm ilerici ve sosyalistler.. Bu bizim en demokratik hakkımız! Bundan vazgeçmeyiz!.. Tutuklandılar, sokağa çıkma yasağına karşı direndiler, hapisaneleri doldurdular. Günlerce yakınlarıyla görüştürülmediler. Şimdi sıkıyönetim mahkemelerinin önünde kuyrukta bekleşiyorlar. 12 Mart günlerini düşünüyorlar kara kara..

İmza Kampanyası Devam Ediyor

1 Mayıs Tutukluları Serbest Bırakılsın

1 Mayıs tutuklularının serbest bırakılması ve 1 Mayıs'ın işçi Bayramı olarak yasallaşması için DİSK'in açmış olduğu kampanya sürüyor. Gerçek Gazetesi geçtiğimiz hafta imzalanacak teksir metnini gazetemizle birlikte vermişti. Ancak gerek okuyuculardan gelen talepler, gerekse de kampanyanın daha başarılı olmasını sağlamak amacıyla yukarıda okuyucularımızın kesip çevrelerinde imzalatacakları ve adresimize postalayacakları metni yayınlıyoruz.

İmzalar gazetemizde toplandıktan sonra DİSK'e teslim edilecektir. Ulaşacağımız imza sayısının büyüklüğü demokratik haklar mücadelesinin bir sembolü olacak ve Gerçek okurlarının bu konudaki duyarlılığını belirleyecektir.

Görev başına!

1 MAYIS TUTUKLULARI SERBEST BIRAKILSIN!

1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMI OLARAK YASALLAŞSIN!

gerçek durum

İçte ve Dışta Sorunlar Artıyor

Ecevit, 1 Mayıs'ı yasaklamakla bir engeli daha aştığını, sermaye çevrelerine doyurucu tavizler verdiğini ve böylece göze girdiğini sanıyor. Halbuki Türkiye'de parababaları, bu kadarıyla yetinemiyecek kadar açgözlüdürler ve sıkıntıları derindir. Bu yüzden Ecevit hükümetinin onları doyurması için daha çok çaba harcaması gerekecektir.

İçte demokrasiye yeni darbeler indirmeden ve dışta, her kuruş döviz için ulusal onurdan bir parça ödün vermeksizin, ne sermayenin dertlerine çare bulunabilecektir, ne de hükümetin tekelcileri doyurması mümkün olacaktır.

1 Mayıs gibi, adını birlikden alan bir günde bile, değil emekçilerin birliğini gerçekleştirmek, bu birliğe zarar verenleri bile etkisiz hale getiremezken, demokrasi güçleri azgınlaşan demokrasi düşmanlığına nasıl set çekecektir? Demokratik haklarını ve siyasal özgürlüklerini nasıl koruyacaktır? Ecevit hükümetinin ısrarla emperyalistlerden destek sağlamaya çalışan onur kırıcı politikası nasıl engellenebilecektir?

Kaldı ki, tehlike yerinde saymıyor ve giderek büyüyor. Anarşinin üzerine gidemediği için devrilen İçişleri Bakanının yerine gelmiş bir İçişleri Bakanı, anarşinin asıl kaynağı olan faşist saldırganlığı unutmak ve unutturmak sevdasına kapılmış görünüyor. Daha sıkı tedbirler adına, 1925 lerin koyu baskılarını hatırlatan ve demokrasiye tümüyle kasdetmek istiyen kanunlar için hazırlıklar yapılıyor. Ve içte demokrasiyi boğazlama hazırlığı tırmanırken, dışta da Türkiye, İran'ın rolüne zorlanıyor. Her bir döviz kaynağı hükümetin karşısına bir şantaj ve zorlama unsuru olarak çıkarılıyor.

Hükümet ise, içte gericiliğe, dışta da emperyalizme boyun eğmekten başka bir şey yapamıyor.

Bayındırlık Bakanı Ş. Elçi:

«141-142. MADDELER MUTLAKA KALKACAKTIR»

● «BU MADDELER TOPLUMUMUZA UTANÇ VERİYOR»

CHP hükümeti içinde yer alan bağımsızlardan Bayındırlık Bakanı Şerafettin Elçi, geçtiğimiz günlerde İstanbul'da Türkiye Yazarlar Sendikasını ziyaret etmiştir. Ziyareti sırasında, yazarların özgürlüğü, yasak yayınlar vb. konularda düşüncelerini de belirten Elçi, «Öğrenme ve okuma özgürlüğünün kısıtlanmayacağını» belirtmiş, yazma ve okumanın suç olamayacağını söylemiştir.

İlerici ve demokrat kişiliği nedeniyle sağ basının, gerici politikacıların şimşeklerini üzerine çeken Şerafettin Elçi, özgürlüklerin, demokratik hakların korunmasından olduğu kadar, onların eleştirilmesinin de savunmaktadır. Elçi, 141. ve 142. maddeler konusunda da şunları söylemiştir: «Bu maddelerin kaldırılmasına ilişkin bir teklife, muhalefetteki bazı parlamenterlerin de olumlu oy vereceklerine inanıyorum. Toplumumuza utanç veren bu maddeler mutlaka kalkacaktır. Dini inançlar ve düşüncelerin de özgür olması sağlanmalı, 163. madde kalkmalıdır. 141. ve 142. maddelerin Marksizmle ilgisi yoktur. bunları kaldırmak için liberal olmak yeterlidir.»

Bu maddelerin anti-demokratik özelliğini ve kırk yılı aşkın bir süredir tüm ilericiler, demokratlar üzerinde demoklesin kılıcı gibi bir baskı aracı haline getirildiğini çok açık biçimde belirten Şerafettin Elçi, demokrasi güçlerinin sempatisini kazanmakta, demokrasi yandaşlarına örnek olmaktadır.

Mersin Ağır Ceza Mahkemesi Reisi Öldürüldü

Terörizm Egemen Güçlere Yarıyor

Mersin Ağır Ceza Mahkemesi reisi Halit Velioğlu, gece evinin kapısını çalan dört kişi tarafından tabanca kurşunu ile vurularak öldürüldü. Velioğlu'nun eşi de saldırı sırasında ağır şekilde yaralandı. Olaydan sonra açıklama yapan güvenlik yetkilileri, saldırının «sol» maskeli terörist bir örgüt tarafından düzenlendiğini iddia ettiler.

Gazetemiz baskıya girene kadar, saldırının kimler tarafından düzenlenmiş olduğu henüz aydınlanmamıştı. Saldırının, Güney illerinde sıkıyönetim ilan edilmesini isteyen faşist mihraklarca düzenlenmiş olması büyük bir olasılıktır. Faşistler ya da provakatör «görevliler», düzenledikleri benzeri saldırıların «solcular» tarafından düzenlendiği intibaını vererek, halk güçleri üzerinde baskı ve terör estirilmesi için uygun ortamı yaratmak istemişlerdir öteden beri. Bu olayın da benzeri bir oyun olması mümkündür.

Ancak, dünyadaki ve ülkemizdeki çeşitli örnekler de gözönünde tutulacak olursa, bu saldırının, gerçekten «sol» maskeli bireysel teröristlerce düzenlenmiş olabileceği de düşünülebilir. Aslında, İster gizli-açık faşist mihraklarca düzenlenmiş olsun, isterse solculukla hiç bir ilgisi olmadığı halde kendilerini «solcu» gibi göstermeye çalışan bireysel terörist gruplarca düzenlenmiş olsun; her iki halde de sonuç değişmemektedir. Çünkü, böylesi terör eylemleri, daima egemen gerici güçlerin ekmeğine yağ sürmektedir. Bu tür «eylemler», halk güçlerine hiç bir yarar getirmediği gibi, çok büyük zararlar vermektedir. Çünkü, egemen güçler, böylesi olaylardan yararlanmasını çok iyi bilirler. Bunları bahane ederek, tüm halk güçleri üzerindeki baskının ve terörün artırılması için çaba sarfederler. Zaten, bireysel teröristlerin «solcu» diye gösterilmeye çalışılması da bu yüzdendir.

Baştürk'ün Demeci

DİSK MÜCADELEYİ SÜRDÜRMEYE KARARLIDIR

DİSK Yürütme Kurulu Üyelerinin tutuklanmalarından sonra DİSK Genel Başkanı Abdullah BAŞTÜRK basına aşağıdaki açıklamayı yaptı:

İlericiler, demokratlar, yurtseverler, tüm devrimciler bugün DİSK ve yöneticilerine yönelik saldırılar bizim şahsımızda işçi sınıfına ve tüm emekçi halka yöneliktir. Ancak bu saldırılar bizi yıldırmamalı, tüm demokratik güçlerin güç ve eylem birliğinin daha da pekiştirilmesi, daha ileri boyutlu mücadele günlerine hazırlanması için temel olmalıdır.

1 Mayıs'ı engellemeye çalışan ve demokratik hak ve özgürlüklerin kısıtlanmasına yönelik baskı yasalarını Meclislere sunan, Türkiye'yi bugünkü duruma getiren siyasal iktidar tarihsel sorumluluğundan kurtulamayacaktır.

Sıkıyönetimin arkasına sığınmak isteyerek, DİSK'i ve demokrasi güçlerini bölmeye çalışanlar, burjuvaziye teslim olanlar, kimliklerini açığa çıkarmışlardır. Bölücülük yaparak DİSK'in devrimci ilkelerine, onun ilkeli birliğine, işçi sınıfının devrimci geleneğine ihanet edenlerden bu ihanetlerinin hesabı sorulacaktır.

DİSK Yürütme Kurulu, hapishanede de olsa mücadeleyi sürdürmeye kararlıdır. DİSK yönetimsiz değildir, çünkü DİSK güçlü örgüttür, çünkü DİSK işçi sınıfının tek demokratik sınıf ve kitle örgütüdür.

TÜM 1 MAYIS TUTUKLULARI SERBEST BIRAKILSIN

İslam Konferansı Fas'ta Başladı

- MISIR, OYBİRLİĞİYLE KONFERANSTAN ÇIKARILDI
- KONFERANSA 42 İSLAM ÜLKESİ KATILIYOR
- ÜYE ÜLKELER ARASINDA NATO, OECD, ENERJİ AJANSI GİBİ EMPERYALİST ÖRGÜTLERE BAĞLI TEK ÜLKE TÜRKİYE

İslam Ülkeleri Konferansının onuncusu Fas'ın başkenti Fas'ta çalışmalarına başladı. Konferansa yarım milyar Müslümanın yaşadığı 42 ülkenin temsilcileri katılıyor. Türkiye de katılan ülkeler arasında. Ancak Türkiye'nin diğer üye ülkelere nazaran bir özelliği var. Bu özellik, 42 ülke arasında yalnız Türkiye'nin NATO, OECD, Enerji Ajansı gibi emperyalist pakt ve kuruluşlara üye olmasından kaynaklanıyor. Tabii bu durum «İslam dünyasının lideri olma» hayallerini bir hayli gülünç bir duruma sokuyor.

İslam Ülkeleri Konferansının bu yılki toplantı gündeminin en önemli konusu Mısır - İsrail uzlaşması. Mısır yöneticilerinin tüm Arap halklarına ihanetini simgeleyen bu anlaşma, Konferansın gizli oturumunda ele alındı. Oturum sonucunda Arap halklarının kazandığı büyük bir başarı işbirlikçi Mısır yönetiminin yüzünde tokat gibi şakladı: Mısır oybirliğiyle Konferans Üyeliğinden çıkarılmıştı.

İslam Ülkeleri Konferansı hepsi geri bırakılmış, şu veya bu ölçüde emperyalizmin sömürüsü ve baskısı altında olan ülkeleri biraraya getiren bir konferans. Katılan ülkeler arasında Cezayir, Yemen Demokratik Halk Cumhuriyeti, Afganistan gibi emperyalizmin boyunduruğundan kurtulmuş, kapitalist olmayan bir gelişme yolunu seçyorum getirmekte büyük güçlüklerle karşı karşıya bulunuyor. Ancak geri yönetimler tarafından temsil edilseler bile, halkların özlem ve istekleri konferansa katılan ülkelerin Mısır örneğinde olduğu gibi, uyum içinde tavır alabilmelerine olanak sağlıyor.
miş ülkeler de var. Bu yapısıyla Konferans uluslararası sorunlara ortak bir

Suudi Arabistan Mısır'a Petrol Ambargosu Koydu

MISIR'IN İŞBİRLİKÇİ YÖNETİCİLERİNİN TECRİDİ DEVAM EDİYOR

Suudi Arabistan Petrol Bakanı Zeki Yamani'nin bir açıklaması, Mısır yönetiminin özellikle Arap ülkeleri arasındaki yalnızlığını daha da artırmış bulunuyor. Yamani, açıklamasında petrol üreten Arap ülkelerinin Mısır'a karşı petrol ambargosu uygulamaya başladıklarını bildirdi. Kararın 17 Nisan'da Kuveyt'te yapılan toplantıda alındığı açıklandı.

Birçok Arap ülkesinin Mısır'la diplomatik ilişkilerini kesmesinden ve İslam Ülkeleri Konferansı üyeliğinden Mısır'ın oybirliğiyle çıkarılmasından sonra Mısır'a karşı petrol ambargosunun uygulandığının açıklanması, işbirlikçi yönetimin nasıl yalnız kaldığını gösteriyor. Mısır halkının işbirlikçi yöneticileri desteklemediği de pek yakında anlaşılacak ve bu, işbirlikçilerin sonu olacaktır.

Tüm çalışanlara grevli toplu sözleşmeli sendika hakkının kazanılması yönündeki mücadele gelişirken, bu talep, kamu kuruluşlarının tüm kesimlerinde ihtiyaç olarak kendini dayatmaktadır.

Nisan ayı içinde Gümrük ve Tekel Bakanlığı çalışanlarının işi bırakma eylemi, bunu somutlayan olaylardan biridir. Bakanlığın taşra kuruluşlarında çalışan memurların mesailerinden yüzde 20 kesinti yapılmakta ve bu paralar, Bakanlık bürokratlarının tespit ettiği «iyi çalışan» memurlara dağıtılmaktadır.

Bunun, âdil olmayan bir uygulama olduğunu savunan memurlar, önce 13 Nisan Cuma, sonra da 16 Nisan Pazartesi günü işi bırakma eylemi yaptılar. Kayırılmak istenen çalışanların da eyleme katılması, memurlar arasında bölünme yaratma hesaplarının tutmaması açısından da önem taşıyor.

Eylem öncesinde bir bildiri yayınlayan memurlar, tüm ilericilerin demokratik taleplerini de dile getirmişler, kesintilerin emeğe göre dağıtılmasını ve MC döneminde işe yolsuzlukla alınmış memurların işi engelleyici uygulamalarının önlenmesini istemişlerdir.

Tüm demokrasi güçlerinin anti-faşist birliğinin önemi de vurgulanan bildiride, grevli toplu sözleşmeli sendika talebi ile birlikte ekonomik-demokratik istekler açıklanmış, işi bırakma eylemi başarıyla sonuçlanmıştır.

İngiltere Seçimlerini Muhafazakar Parti Kazandı

Soğuk Savaş Cadısı Başbakan Oldu

İngiltere Genel Seçimleri geçtiğimiz hafta yapıldı ve iktidardaki «İşçi» Partisi çoğunluğu kaybetti. Muhafazakar Parti Başkanı Bayan Margaret Thatcher Başbakanlığa getirildi. İngiltere'deki parlamenter sistem Amerika'dakini andırır. Birbirinden pek büyük farkı olmayan iki patron partisi karşı karşıya gelir, bir dönem biri kazanır, sonra öteki. Bu aldatmaca böyle sürer gider. İktidardan düşen partinin adı «İşçi» Partisidir ama bu parti de aslında patron partisidir. Ve iktidardan düşmesinin önemli sebeplerinden biri de geçtiğimiz dönemde işçi ücretlerini kısıtlamak için göbeğini çatlatması olmuştur.

Ama elbetteki İngiliz İşçi Partisi ile Muhafazakar parti arasında bizdeki AP ile CHP arasındaki kadar fark vardır. Demokrasi, insan hakları gibi konularda, uluslararası ilişkilerde yumuşama gibi konularda Muhafazakar Partinin konumu oldukça geridir. Üstelik Muhafazakar parti bu seçimleri Margaret Thatcher'in parti başkanlığına seçilmesinden beri sürdürdüğü daha da gericileşmiş bir politikayla kazanmıştır. Thatcher'in en büyük özelliği ruh hastalığı derecesinde sosyalizm düşmanlığıdır. Thatcher azılı bir anti - komünizm politikası gütmekte, SALT anlaşmasına karşı çıkmaktadır. İngiltere'deki işsizliği göçmen düşmanlığıyla istismar eden, işçi ücretlerindeki artışlara şiddetle karşı çıkan ve bu nitelikleriyle «Soğuk Savaş Cadısı» ünvanını kazanan Thatcher istese de istemese de İngiltere'de sınıf mücadelesinin kızışmasına yol açacaktır.

HUMEYNİ'NİN AÇIKLAMASINA GÖRE:

ABD ve İngiltere İran'da Karışıklık Çıkarıyor

- ŞAH'IN SON BAŞBAKANI BAHTİYAR'IN CIA AJANI OLDUĞU AÇIKLANDI

Şah'ın son başbakanı ve CIA ajanı Bahtiyar.

İran'da birbirine bağlı iki süreç gelişmeye devam ediyor. Bunlardan biri İran devriminin henüz dayanacağı sosyal sınıflar ve buna bağlı olarak izlenecek politika konusunda yerine oturamamış olması. Diğeri ise, karşı devrimci azgınlığın yavaş yavaş başkaldırıyor bulunması. İran devriminin dayandığı sınıfsal denge şu ana kadar değişmiş değil. Bu yüzden de devrim yanlısı güçler arasında sürtüşmelere rastlanıyor. Bunun sonucu olarak da karşı devrimin mevzilerine kesin darbeler indirilemiyor. Şimdiki hükümet bir denge hükümeti. Ekonomik ve sosyal alanlarda net tercihi olan kararlar alamıyor. Bu durum karşı devrimin kaynaklarının kurutulmasını geciktiriyor. Doğal olarak da karşı devrimci kıpırdanışlar ortaya çıkma olanağı buluyorlar.

Emperyalizmin bunları kışkırttığı ise çok açık. Son olarak Humeyni de bu olguyu açıkladı. Humeyni açıklamasında İngiltere ve ABD'nin İran'da ikilik ve karışıklık çıkararak devrimci gelişimin önüne geçmeye çalıştıklarını açıkladı.

Öte yandan İran'ın Fransa büyükelçisi Şemseddin Emir Alai ilginç bir açıklama yaptı. Alai, Şah'ın son Başbakanı Şahpur Bahtiyar'ın 1961'den beri CIA emrinde çalıştığının tespit edildiğini söyledi. Alai Bahtiyar'ın hükümet başkanlığını kabul etmesinin de CIA'dan aldığı emir sonucunda gerçekleştiğini açıkladı.

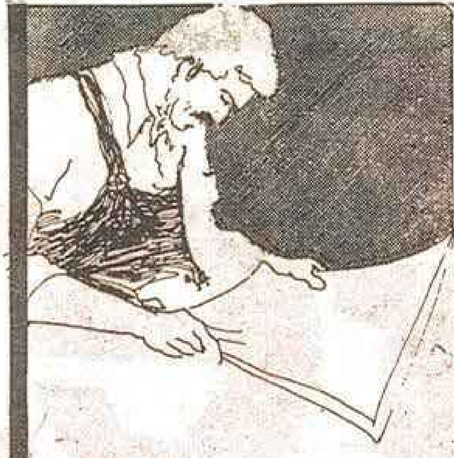
Çin'in Mao'cu Yöneticileri ABD'nin Küba'ya Ders Vermesini İstedi

KÜSTAHLIK VE İŞBİRLİKÇİLİK DEVAM EDİYOR

Maocu gericilerin emperyalizmle işbirliği batağına gittikçe daha fazla gömüldükleri hergün daha iyi anlaşılıyor. Vietnam Sosyalist Cumhuriyetine saldırmaya cüret eden, Çin topraklarında ABD'ye üs kurmasını teklif eden Maocular, küstahlık ve işbirlikçiliklerini iyice ilerlettiler.

Çin Ulusal Halk Konaresi Başkan Yardımcısı ABD'li işadamlarının ziyareti vesilesiyle yaptığı konuşmada, Vietnam'a düzenlenen Çin saldırısının bütün dünyada «olumlu» karşılandığını söylemiş ve sözlerine şöyle devam etmiştir: «Öğüt vermek amacıyla değil ama, bir dost olarak ABD'ye, Küba'ya ders vermesini öneriyoruz.»

Maocular sağa sola ders verme heveslerine fazla daldılar. Ama onları sonunda Çin işçi sınıfından alacakları büyük bir ders bekliyor.

EĞİTİM KÖŞESİ

«Soğuk Savaş» Nedir?

2. Dünya Savaşında bütün Avrupa gericiliği dünyanın tek işçi devleti olan Sovyetler Birliğine saldırdı. Bu saldırı için Hitler Faşizmi bir araç olarak kullanıldı. Bundan amaç, kapitalizmin içine düştüğü ekonomik krizi gelişmiş ülkelerin sırtından geri kalmış ülkelerin sırtına kaydırmaktı.

Kapitalizm krizini atlatmak için savaştan büyük ölçüde yararlandı ve savaş sonrasında kısmi bir rahatlama dönemine girdi. Ne ki, savaş sonrasının bu rahatlığını, uzun süre yaşamasına olanak yoktu çünkü savaştan önce dünyada tek bir sosyalist ülke varken, savaş sonrasında sosyalist ülkelerin sayısı 15'e çıkmıştı. Böylece, emperyalizmin ortadan kaldırmayı umduğu sosyalizm çok daha fazla güçlenmişti.

Öbür yandan, dünyanın başına bela olan Hitler faşizmi, ancak Sovyetler Birliğinin üstün gücü sayesinde yenilebilmişti. 22 milyon Sovyet insanının ölümü pahasına faşizm ezilmiş, sosyalizm dünyayı büyük bir beladan kurtarmıştı. Dünyanın bütün halkları bunu gördüler ve sosyalizme derin bir saygı duydular. Sosyalizm sevgisi dünyanın bütün emekçileri arasında hızla yayıldı.

Bu, emperyalizm için büyük bir korku demekti, Sosyalizmin güçlenmesini istemiyordu. Başta ABD olmak üzere Avrupa'nın emperyalistleri ortaya bir «soğuk savaş» kavramı attılar. Buna göre, Avrupa ve Asya ülkeleri komünizmin saldırısına maruz kalabilirdi. Güçlenen sosyalizm ve tabii Sovyetler Birliği komşularına saldırabilirdi! Bu hayali saldırı tehlikesinden ise dünyayı ancak emperyalizm kurtarabilirdi!

Esasında böyle bir tehlike yoktu ve sosyalizm, tabiatı icabı saldırgan olamazdı. Bunu bütün halklar görmüş ve yaşamıştı. ABD'nin ve öteki emperyalistlerin amacı, savaşın güçlendirdiği barış özlemlerini köreltmek, silahlanma yarışını yeniden alevlendirip silah tekellerini ayağa kaldırmak, «Sovyet Tehdidi» altındaymış gibi gösterdiği ülkelere sızarak, etki alanlarını bütün dünyada yaygınlaştırmak.

Soğuk savaş döneminde emperyalizmin safını tutan ülkelerde, geniş bir anti-komünist kampanya başlatıldı. NATO kuruldu. Gelişmekte olan ülkelerin pek çoğu askeri, ekonomik ve siyasi denetim altına alındı. ABD, «seni komünizmden ancak ben korurum» diyerek pek çok ülkenin içişlerine karıştı, bir daha çıkmamak üzere bu ülkelerin topraklarına girdi. Türkiye de bunlardan biridir.

İşçilerin, bütün emekçilerin, yurtseverlerin, aydınların, bilim adamlarının üzerine estirilen baskı ve teröre rağmen *soğuk savaş* politikası, sosyalist ülkelerin çabalarıyla geriletildi. ABD'de Rosenbergler, Türkiye'de Sabahattin Ali diğer kapitalist ülkelerde pek çok yurtsever devlet eliyle katledildiler ama yine de soğuk savaş politikası, barış ve kardeşlik politikasının karşısında iflâs etmekten kurtulamadı.

Gerilerde kalan bu politika, başka kılıflar altında bugün de canlandırılmak isteniyor. Emperyalistler, gene derin bir ekonomik sıkıntı içinde bulunuyorlar ve bu sıkıntılarını gelişmekte olan ülkelerin üstüne yıkmak için, barış politikasına karşı çıkıyorlar. Dünyayı bir silâh anbarına ve barut fıçısına döndürebilmek için yeniden «sosyalizm tehlikesi»ne sarılmak istiyorlar.

Ama onlar için vakit çok geçti. Çünkü emekçi halklar, sosyalizmin kendileri için değil, emperyalizm için tehlike olduğunu biliyorlar ve bu yüzden soğuk savaş manevralarına itibar etmiyorlar.

Yer yer soğuk savaş cadısı bayanlar başkaban seçilseler bile!

Pakistan Gericiliği ve Orta Çağ Barbarlığı

- 2 SOYGUNCUNUN ELLERİ VE AYAKLARI KESİLDİ

Bir emperyalist komplo sonucunda iktidarı gasbeden Ziya Ül Hak liderliğindeki Pakistan gericiliği, «şeriat yasalarını» uygulamaya başladı. Buna göre, hırsızlık edenlerin sağ elleri ve sol ayakları kesilecek, zina yapanlar taşlanarak öldürülecek, içki içenler kırbaçlanacak. Bu vahşi cezalandırma yöntemi geçtiğimiz günlerde uygulanmaya başladı. Bir bankayı soymaya teşebbüs eden iki soyguncunun sağ elleri ve sol ayakları kesildi. Gerici Pakistan yönetimi çok «insancıl» olduğundan, bu operasyonu bir operatör doktora yaptırdı.

Acaba yurdunu emperyalistlere peşkeş çekmenin, halkını ezmenin sömürüyü katmerleştirmenin, suçsuz insanlara eza, cefa etmenin «şeriat kanunlarına» göre cezası ne ola?

Faşistler Sağlık Kuruluşlarına Saldırıyor

Faşistlerin saldırısına uğrayan Hüseyin TOMAK

Çorum'un Mecitözü İlçesinde terör yaratmak ve ruhsatsız tabanca bulundurmak suçundan gözaltına alınan beş faşist, görev anında bir sağlık görevlisine saldırmışlardır. Rapor almak için gönderildikleri Merkez Sağlık Ocağı'nda, ilerici - demokrat bir emekçi bilinen Hüseyin Tomak adlı müstahdeme saldırmışlardır. Görevi başında saldırıya uğrayan TÜS-DER üyesi Hüseyin Tomak, gazetemize şu açıklamada bulunmuştur:

«Bizi yıldıramayacaklar. Bana saldıranlar sömürücülerin uşaklığını yapanlardır. Bu nedenle onların saldırılarına şaşmıyorum. Bunu göğüsleyeceğiz. Aklımın almadığı nokta şu ki; (Ak günler getireceğiz, can güvenliğini sağlayacağız) diyenlerin devrinde de yine faşistler cana kıyıyorlar, güpegündüz adam dövüyorlar, sonra kollarını sallaya sallaya geziyorlar. Anarşi de, kaynağı da, hepsi meydanda. Daha ne güne duruyorlar anlamıyorum. Faşizme karşı mücadele ettiğinden şüphe ediyorum bunların. Bir de şunu söylemek istiyorum. Bir öğretmenin başına bir iş gelse TÖB - DER hemen avukat tutuyor, ilgileniyor, hakkını arıyor. Ben TÜS - DER üyesiyim. TÜS - DER'in adını duyduk, kendini göremiyorum. Madem bizim hakkımızı arıyacak, öyleyse TÜS - DER'in daha faal çalışmasını istiyoruz.»

Olaya ilişkin bilgisine başvurduğumuz Mecitözü TÜS - DER temsilcisi ise şöyle demiştir:

«Arkadaşımız, ağabeyimiz Hüseyin Tomak'ın söylediklerine aynen katılıyorum. Genel Merkezin bağnaz grupçu tavrı gitgide TÜS - DER'i sağlık emekçilerinin ekonomik - demokratik mücadelesini veren örgüt olma durumundan çıkarmaktadır.

Görevlerimiz oldukça yoğun ve ağırdır. Bir yandan faşizmin saldırılarını göğüslerken, diğer yandan ekonomik - demokratik mücadele bayrağımızı bozguncular rağmen yükseltiyoruz. TÜS - DER'i parçalamaya yönelik Maocu ihanet zincirini kırar, TÜS - DER'in bütünlüğünü korurken; diğer yandan grupçuluktan gözü hiçbirşeyi görmez hale gelmiş Genel Merkezi eleştiriyor, uyarıyoruz. Faşist saldırılar karşısında üyelerini korunmasız bırakmamasını istiyoruz.»

AP Liste Yaptı CHP Seçti

Nisan ayı sonlarında CHP Gerede İlçe seçimleri yapılmış ve seçimi AP'nin desteklediği ve kulisini yaptığı liste kazanmıştır. CHP içindeki ilerici, demokrat unsurların desteklediği Nurettin Kaptan'ın listesi 37, eski CHP'liler ve esnafın desteklediği İzzettin Atalay'ın listesi ise 47 oy alarak seçimleri kaybetmişlerdir.

Eski ilçe başkanı olan ve yeniden seçilen Selâhattin Atalay, daha önceki dönem başkanlığı sırasında, emekçilerden yana tavır içinde olan ilerici kamu görevlilerinin sürdürmek amacıyla AP'lilerle sürekli işbirliği yapmıştı. Gerede halkının «şövenist, doğulu emekçilerin ve işçi sınıfının düşmanı» olarak tanıdığı Atalay, «CHP içindeki AP'li» niteliğini bu seçimlerde daha bir açığa vurmuştur. Bu nedenle, ilçe halkı, ilçede öteden beri gelişme gösteremeyen CHP'nin bundan sonra daha da gerileyeceğini belirtmektedir.

Bir zamanlar CHP'nin önde gelen adamları AP'yi MHP'lileşmekle suçluyorlardı. Şimdi de Gerede'li ilerici ve demokratlar soruyor: CHP, AP'lileşiyor mu?

Fındıklı'da Faşist Saldırı

Son aylarda faşistler, Rize'nin Fındıklı ilçesindeki demokratik gelişmeyi durdurmak için ardarda saldırılar tezgâhlıyor. Bu arada, güvenlik görevlilerinin de faşistlere yardımcı olduğu gözden kaçmıyor.

Son olarak 20 Nisan günü, Fındıklı'da faşist ve polis işbirliğiyle yeni bir provakasyon gerçekleştirmeye çalışıldı. Fındıklı'da tutunamayan faşistler, Çayeli ilçesinden getirdikleri yüz kadar saldırganla ilçede terör yarattılar. Devrimciler, faşist saldırganları önlemek isteyince, faşistler panik yaratmak için ateş açtılar. Ancak ilerici ve demokratların kararlı direnci, onları dağılmak zorunda bıraktı.

Olay süresince ortalarda görünmeyen güvenlik görevlileri, faşist saldırıyı önleyen devrimcileri tutuklamak istediler. Bu arada ilçenin önde gelen faşistlerinden biri polislerin gözü önünde lise öğrencilerine silâh çektiği halde, polisler kendisine uyarıda dahi bulunmamışlardır. Olaylar, saldırının polis-faşist işbirliği ile yapıldığını açıkça göstermektedir. İlerici ve demokratlar, bu tür provakasyonlara rağmen faşistleri geriletecekler, her defasında faşistlere gerekli dersi vererek demokrasi mücadelesinde ileri adımlar atacaklardır.

19 Mayıs Neyin Bayramıdır?

60 yıldır 19 Mayıs'ı kutlayagelirler de, bir gün olsun bunun anlamı üzerine düşünmeyi akıl etmezler. Ya da akıl ederler ama işlerine gelmez.

Türkiye'nin bağımsızlığı için savaşan emekçiler 19 Mayıs'ın gerçek anlamını bilirler. Ülkemizi yağma etmeye kalkanlar, bunu silahlı işgal yoluyla gerçekleştirebileceklerini sananlar, 19 Mayıs'la başlayan yıllarda yanıldıklarını anladılar. Halkımız, silahla dövüşerek bağımsızlığını korudu.

Ama bağımsızlık da 60 yıl geride kaldı. Çünkü, 60 yıldan buyana Türkiye, bağımsız bir yoldan değil, emperyalizmin kanatları altında gelişmenin yollarını aradı. Emperyalizmin bütün dediklerine boyun eğdi, ondan himmet bekledi. Bunun için, bağımsızlığı bir yana attı, ulusal onurunu ayaklar altına almaktan perva duymadı.

Emperyalizm NATO'ya gir dedi girdi. CENTO'ya gir dedi girdi. Ortak Pazar'a üye ol dedi, olmaya çalışıyor. Kore'ye asker gönder dedi gönderdi. Tarlana şunu ek, fabrikanda şunu üret, bunu üretme dedi, boyun eğildi.

Ve madenlerini bana ver dendi, ikram edildi.

Türkiye'yi emperyalizmin vesayetine sokan parababaları, bağımsızlığın coşkusunu unutturmak için ellerinden geleni yaptılar. 19 Mayıs'ın anlamını çarpıtıp, onu bir *sırıkla atlama bayramına* dönüştürdüler. Ülke içinde her türlü canbazlığı başarıyla gerçekleştirip düze çıktılar ama, emperyalizmin karşısında çömelip düştüler.

Şimdi Ecevit hükümeti, bu ateşten gömlek içinde, sıkıntılara çare arıyor. Ama her çaldığı kapı, o eski yağmacı emperyalizm. Veririm diyor ama, karşılığını istiyor. Kısaca, koklatırım diyor ama önce yağmalamam gerekir diye dayatıyor.

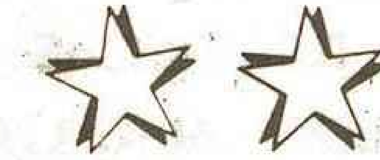
Bu yerin «altı da, üstü de» emperyalizme teslim edildiği için Türkiye köşeye sıkışmıştır. Bağımsızlık savaşından, emekçilerin yurtsever cephelerde öldüğü günlerden buyana 60 yıl geçmiş ama enerji bakanı madenleri biraz olsun kurtarmak için Türkiye'nin mahkemelerinde savunma yapıyor. Neyi kimden kurtarmak için? Kendi madenlerimizi emperyalizmin elinden kurtarmak için. Kurtarabilir mi?

Hayır kurtaramaz. Çünkü, başbakan aynı saatlerde Avrupa'nın baş patronlarından yardım istiyor. ABD başkanını temsilen Türkiye'ye gelen bir görevli başbakandan daha çok üs, daha çok satılık toprak istiyor. Üç-beş litre petrolümüz var, işleten yabancı tekeller. Kıt kanaat yeten tarım ürünlerimiz var, borç karşılığı emperyalistlere ipotekli. Türkiye'nin savunmasında sözedilir, silahların fünyesi Carter'in cebinde. O kadar ki, Türkiye halkı kendi ülkesinde misafir gibi.

Bu durumda, emperyalizmden medet umarak «halkçı» olunabilir mi? Batı'nın patronları karşısında diz çöküp bağımsızlıktan sözedilebilir mi? Halka bol bol vaadlerde bulunup hepsini unutan, kendinden öncekilerin yolunda, onlardan bile hızlı yürümeye çalışan bugünkü Ecevit hükümeti 19 Mayıs'ı kutlama hakkını kendinde görebilir mi?

19 Mayıs bağımsızlığın bayramıdır, bağımlılığın değil. Bu bayramı kutlamaya hakkı olanlar da, evini kiraya verircesine Türkiye'yi emperyalizme sunanlar değil, bağımsızlık mirasını inatla sürdürenlerdir.

Gerçeğe mektup

Sayın Gerçek Yazarlarına

Gerçek gazetesini bir yıla yakın bir zamandır okumaktayız. İşçilerin, köylülerin tüm sömürülen insanların sorunlarını anlatan bir niteliğe sahip.

Biz Denizli'nin Tavas ilçesine bağlı Nikferli işçiler olarak bazı sorunlarımızı dile getirmek istedik.

Kasabamızda bir fabrika falan yok. Genellikle inşaat ve tütün işlerinde çalışıyoruz. Ürettiğimiz tütünleri yok pahasına alan hükümet bizleri tamamen yoksul durumda bıraktı kasabamızın arazisi zaten çok küçük parçalara bölünmüş olması bizleri tarım alanındaki çalışmamızıda ortadan kaldırmaktadır. Geçici olan inşaat işlerinde de ucuz fiyatla çalışmak zorunda bırakılmaktayız. Kasabamızın nüfusu günden güne artması ve iş alanının olmayışı bir sürü işsiz ordusu yaratmaktadır. Biz biliyoruz ki, işçilerin, köylülerin ancak sosyalist bir düzende emeklerinin karşılığını alabilecekleridir. Türkiye Sosyalist İşçi Partisinin, Denizli'de düzenlediği Demokratik Haklar ve Özgürlükler toplantısını izledik. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin sosyalizm yolundaki mücadelesi kesin ve kararlıdır. Biz işçiler ve köylüler olarak TSİP'de örgütlenerek sömürüsüz bir dünya için mücadelemizi sürdüreceğiz.

YAŞASIN SOSYALİZM,

YAŞASIN TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ.

Nikferli işçiler adına
Ramazan AKIŞLI

GÜNEYDOĞU BELEDİYELER BİRLİĞİ KURULDU

● BİRLİĞE 22 BELEDİYE ÜYE

İçinde bulundukları zorluklara çözüm yollarını açmak ve zorlukları birlikte göğüslemek amacıyla bölgemizde bulunan belediyeler bir araya gelerek Güney Doğu Belediyeler Birliği'ni kurdular. Geçici yönetim kurulunun göreve başladığı birlik, Diyarbakır, Urfa, Gaziantep, Siirt, Mardin ve Adıyaman illerini kapsamakta, bu illerdeki belediyeleri örgütlemeyi hedeflemektedir.

Geçici yönetim kurulunda şu belediyeler bulunmaktadır:

Başkan: Mardin B. Başkanı Edip Servet Devrimci,

Sekreter: D. Bakır B. Başkan Yardımcısı Mehmet Yokuş,

Üye Belediyeler: Kurtalan, Viranşehir, Lice, Derik Belediyeleri.

Birlik 22 belediye tarafından kurulmuştur.

SOSYALİST GAZETECİLERE YENİ BİR SALDIRI

GERÇEK GAZETESİ AYDIN MUHABİRİ FAŞİSTLERCE DÖVÜLDÜ

Gerçek Gazetesinin Aydın muhabiri, çarşı merkezinde bir grup faşistin taşlı sopalı saldırısına uğrayarak dövülmüştür. Ramazan Cerit ve bir arkadaşının elindeki dergi ve gazeteler faşistlerce alınmak istenmiş, muhabir arkadaşımızın direnmesi üzerine, «bunlar komünisttir, vurun» diyen faşistler Ramazan Cerit'i ve arkadaşını dövmüşlerdir.

Çarşı merkezinde ve polisin gözleri önünde yapılan saldırı sırasında polisin seyirci kaldığı ve daha sonra arkadaşlarımızı suçladığı görülmüştür. Demokrasiden, basın özgürlüğünden sık sık söz eden CHP'nin bu ve benzeri olaylar karşısında güvenlik görevlilerinin davranışlarına göz yumduğu bilinmektedir. Ancak sosyalist gazeteciler, işçi sınıfının ve emekçilerin mücadelesini yükselten bir gazetecilik uğraşının son derece çileli olduğunu da bilmekte ve yılmamaktadırlar.

TUKENEN «UMUT»

● CHP HÜKÜMETİ, EMEKÇİLERİ EKONOMİK YÖNDEN ÇÖKÜNTÜYE UĞRATTI

● CHP HÜKÜMETİ, EMEKÇİLERİN DEMOKRATİK HAKLARINI GASPETTİ, 1 MAYIS'I YASAKLATTI

● CHP HÜKÜMETİ, İLERİCİLERE İŞKENCE YAPILMASINI GÖRMEZDEN GELDİ

● SOSYAL DEMOKRASİ YAPTIKLARINA «TARAFSIZLIK» DİYOR. BUNU BİR DE HALKA SORSUN

CHP hükümeti işbaşına geldiğinden bu yana, emekçi halka yönelik vaadlerinin hiçbirisini tutmadı. Ama parababalarına vaad ettiklerini yapmak için her ne gerektiyse esirgemedi, esirgemiyor. Faşist örgütlere karşı kendisinden bekleneni biraz olsun gerçekleştirmedi. Tekeller zam istedi, hükümet zam yaptı. Faşistler ve tekelci sermaye sıkıyönetim istedi, onların bu isteğini de yaptı. 1 Mayıs yasaklansın, dediler. 1 Mayıs gösterilerini yasaklattı.

CHP, seçim meydanlarında emekçilerin karnını «umut»la doyurdu. Ama umut da tükendi. Şimdi halk CHP'den hesap soracağı günü bekliyor.

.Emniyet sarayında günlerce tutuklu kalan devrimciler ve demokratlar böyle söylüyorlar. Faşist saldırıların kararlı ve tutarlı bir anti-faşist politikayla önünü alamayan, faşist odakların üzerine gidemeyen CHP'nin, onların istekleriyle başvurduğu sıkıyönetimle ilericileri hedef aldığını belirtiyorlar. Sıkıyönetimin, hükümet tarafından tanımlandığı gibi «tarafsız» olmadığını ve bunu hükümetin de bildiğini dile getiriyorlar. Kendi ifadelerine başvurulmaksızın, sağcıların ifadeleriyle tutuklandıklarını, devrimcilerin cezaevlerine sığmadığını anlatıyorlar. Faşist işkencecilerin emniyet örgütünden uzaklaştırılmadığını, işkencenin cirit attığını, cezaevlerinin acılı haykırışlarla çınladığını, bunlara tutuklu bulundukları günlerde yakından tanık olduklarını belirtiyorlar.

«Geceleri işkence sesleri ile uyanıyorduk. Baskıları ve açlığımızı unutmuş, sadece, acılı çığlıkların kesilmesini istiyor, birbirimize direnç veriyorduk. Bir gece geç saatlerde uyumuş, fakat nasıl olduysa kapı aralığından, işkence edilen insanları görmüştük. İki kişi birisinin koluna girmiş, onu zorla yürütmeye çalışıyorlardı. Onu işkenceden getirdikleri hemen belli oluyordu. Yere basamıyor, kendini götürenlerin kolları arasında ölü gibi duruyor, sürükleniyordu... Geceleri, işkence ettikleri kişileri dışarı, salona çıkarıyor, sorguyu orada sürdürüyorlardı. Birçoklarının yüzünde kan kalmamıştı. Hepsi sapsarıydı. Onların acılı haykırışları, cezaevini korkunç bir sessizliğe boğuyordu. Öbür tutuklular, kendilerinin de alınıp götürülecekleri kaygısı içinde uyumaya cesaret edemiyorlardı. İşkenceciler geceleri geliyordu. Gündüzleri halkın içinde ellerini kollarını sallayarak dolaşıyorlardı. Cezaevlerine doldurulan devrimciler, iki kişinin yatabileceği yerde beş altı kişi yatırılıyordu. Bir kişilik yemeği birkaç kişiye yediriyorlardı.»

Tutukluların tanık oldukları olay ve manzaralar gerçekten 12 Mart günlerini hatırlatıyor. İlericiler, «sıkıyönetimin tarafsız olup olmadığını halka sorsun Ecevit» diyorlar. «IMF'ye değil, NATO'ya değil, parababalarına değil, halka sorsun! İşçilere, emekçilere, cezaevlerindeki devrimcilere..»

BİZİM SINIF

SEYDALİ

SİNOP KANALİZASYON İŞÇİLERİ PATRONUN OYUNUNU BOZDU

İşçiler «Başarımız Birliğimize Bağlıdır» Diyorlar

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

Çukurova Kanalizasyon İnşaat Şirketinde çalışan 40'a yakın işçi, sudan sebeplerle işten atılan 2 arkadaşlarının işe alınması için direnişe geçtiler. Bugüne dek böylesine bir direnişle karşılaşmayan işveren, ne yapacağını şaşırmıştır. Patron, faşist baskı yöntemlerini uygulamaya çalıştığı, Adana ve Erzurum gibi işyerlerindeki terörüne burada da sarılmıştır. Baştan beri işçilerin haklı davalarına sahip çıkan TSİP'in önderliğinde sürdürülen direniş, işçilerin kararlı tutumu neticesinde başarıyla sonuçlanmıştır. Direniş sonucunda da işten çıkartılan arkadaşları geri alınmış, 160 lira olan yevmiyeler 175 liraya yükseltilmiştir. Ayrıca 25 lira olan mesai ucreti 33 liraya çıkartılmıştır.

İşçilerin bilinçlenmesi. kararlı tutumu karşısında baskıyla gözdağı vererek mücadelelerinden vazgeçiremeyeceğini kavrayan işveren, bir oyun tezgâhlamak istemiştir. Çimento yokluğunu bahane ederek işi tatil ettiğini bildirmiş, çoğu Çorumlu ve Mardinli olan işçiler, patronun bu oyununu gerek Sinop Belediye Başkanı gerekse Başkan Yardımcısıyla görüşerek bozmuşlardır. Belediye Başkanı, «Yeter ki istesinler, onlara istediği kadar çimento temin edeyim» derken, Belediye Başkan Yardımcısı ilerici arkadaş, «Asıl amaçlarının çimentonun olup olmaması değil, işçileri istediği doğrultuda çalıştırabilmek» olduğunu, işçi arkadaşlara anlatmıştır. Bu durum işverene «yalan söylüyorsun» diyerek iletildiğinde. işçilerin karşısında titremekten gayrı ne bir söz, ne de bir harekette bulunabilmiştir.

Geçici işçi olduklarından dolayı sendika kurma olanakları sınırlı olan işçi arkadaşlar, «Bizim birliğimiz, tek vücut, tek yumruk olmamızla gerçekleşir. Sendikasız da olsak bu kararlılığımız sürdüğü müddetçe başarılı olacağımız kesindir» demektedirler.

Işçiler, «Baştan beri bizimle birlikte olan, her türlü mücadelemizde bize öncülük eden TSIP Sinop İl Teşkilâtına, SGB'ye ve diğer ilericilere teşekkür ederiz» diyorlar ve haykırıyorlar:

«YAŞASIN İŞ - EKMEK - HÜRRİYET MÜCADELEMİZ.

KURTULUŞUMUZ SOSYALİZM, SİLAHIMIZ PARTİ.

YAŞASIN TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ.

YAŞASIN SOSYALİZM!»

Erdemir Provakatör Dev Maden-Iş'e Bırakılmamalıdır

ERDEMİR'DE İRADE BEYANI YAPILDI

Ereğli Demir-Çelik Fabrikasında yetkili sendikanın belirlenmesi için yapılan irade beyanında DİSK'e bağlı T. Maden-İş Sendikası 2442 oy alırken. Devrimci Maden-İş adlı sarı sendika 2928 oy almıştır. Yapılan irade beyanı sonucunda yetkinin belirlenmesi için gerekli olan salt çoğunluğu her iki sendika da sağlayamadığından, yetki meselesi ortada kalmıştır. Ancak, yetki alamamasına rağmen, sarı Devrimci Maden-İş Sendikası oy çoğunluğunu sağlamıştır. Bu durum karşısında irade beyanının yakın bir gelecekte tekrarlanması beklenmektedir.

Erdemir işyeri, Türkiye'nin en büyük ve işçi sınıfının en yoğun olduğu işyerlerinden bir tanesidir. Altı binden fazla işçinin çalıştığı bu fabrikada, Maden-İş Sendikasını sökmek için çeşitli gerici sendikalar bir süredir saldırılarını sürdürüyorlardı. Eğer, gericiler bu işyerini ele geçirirlerse bir taşla iki kuş vurmuş olacaklardır. Birincisi, işçi sınıfının ekonomik ve siyasi mücadelesinin gelişmeye yatkın olduğu burayı kontrol altında tutabilecekler ve işçi sınıfının siyaseti dışında tutmayı başarabileceklerdir. İkincisi, Türkiye'nin en önemli ve yaygın işkollarından olan Maden-Iş kolunda, Maden-Iş'ı en önemli mevzilerinden birisinden sökmüş olacaklar ve Maden-Iş Sendikasını güçsüz düşürerek bu işkolunda daha rahat hareket edebileceklerdir.

CHP sağ kanadı Maden-İş Sendikasını güçsüz düşürmek için Maden-Iş'e karşı yoğun bir saldırıya geçmiştir. Geçenlerde Silahtar Demir-Döküm fabrikasında yine Maocu Dev Maden-İş Sendikasını kullanarak buradaki işçilerin birliğini parçalamayı başarmıştı. Şimdi ise aynı yöntemi Erdemir'de uygulamaya çalışmaktadır.

Maden-İş Sendikasının ise. sağ sosyal demokrat ve Maocu karışımı saldırılarda kan kaybetmesi sadece bu saldırılarla açıklanamaz. Maden-İş yönetiminde bulunan Türkler yönetimi kendi siyasetlerinin dar çıkarları için Maden-İş içindeki sosyalistleri tasfiyeye yönelmişler ve böylece Maden-Iş'i ayakta tutan unsurların sendika dışına itilmesiyle Maden-İş bizzat kendi yöneticileri tarafından zayıf düşürülmüştür. Türkler yönetimi, grupçuluğu ve tasfiyeciliği aynı şekilde Erdemir'de de uygulamıştır. Ve bugün Erdemir'in karşı devrimcilerin eline geçmesi söz konusudur.

Ancak, henüz vakit geçmiş değildir. Erdemir'de sosyalistlerin önünde az bir zaman da olsa, Maden-İş yöneticileri akıllarını başlarına toplayarak kendi dışında bulunan sosyalist unsurlarla birlikte davranmalıdır.

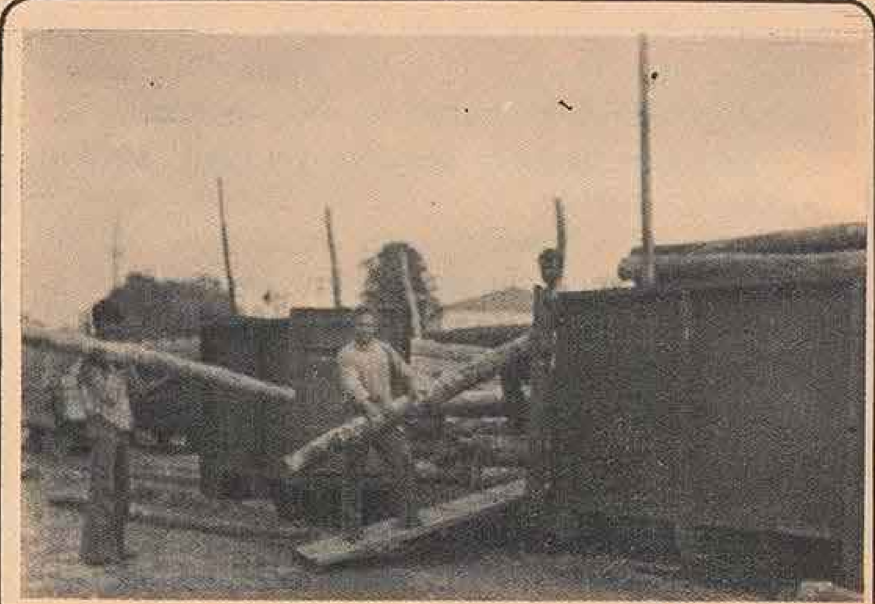
BOZCAADA ŞARAP İŞÇİLERİ SESLENİYOR

"Bizi Sarı Sendikacılar Sattı"

Bozcaada'da bulunan 4 şarap fabrikasında 200'ü aşkın işçi çalışmaktadır. 1500 nüfuslu bir ilçe olan bu adada şarap fabrikatörleri idari makamlar üzerinde de etkin bir rol oynamaktadırlar. Böylece işçilerin büyük bir bölümü sigortalı gibi görünmelerine rağmen yılın oniki ayından ancak üç ay sigorta primleri yatırılmaktadır. İşçilerin girişlerinde yapılan sigorta giriş işlemine fabrikatörler iki ay sonra sigortaya çıkış bildirmekte böylece çalışan işçinin primini sigortaya yatırmadığı gibi vergisini de ödememektedir.

İşçiler ise bu durumu ancak sigortaya tedaviye gittiklerinde öğrenmektedirler. Bozcaada şarap fabrikatörleri işçilerin ürettiği günde bir kaç tonu aşan şarapları büyük kentlerin lüks eğlence yerlerine ve piyasaya sürüp milyonları vurmaktayken bir taraftan vergi kaçakçılığı diğer yandan da binbir düzenbazlıkla işçilerin sigorta primlerini dahi yatırmamaktadırlar.

Şarap fabrikalarında çalışmakta olan işçi şunları söylemektedir. «Geçenlerde Türk - İş'e bağlı Tek Gıda - İş Sendikası geldi. Elbirliği ile örgütlendik. Ancak tam toplu iş sözleşmesine oturulacaktı ki, Sendikacılar karşı yakadan buraya dahi geçemediler patronlarla oradan anlaşıp geri döndüler, tabii bu işte yüzbinlerce lira döndü. Türk - İş'in sarı, patronlardan yana olduğunu, Tek Gıda - İş'in de böyle bir konfederasyona bağlı sarı, işçiyi satan bir sendika olduğunu öğrendik, ama azmimizden bir şey kaybetmedik. DİSK'e bağlı bir sendikada örgütlenmek için mücadele veriyoruz ve bunu mutlâka başaracağız.»

«Sağolasın Patronum!»

İçinde yaşadığımız kapitalist toplumda emekçiler, insafsızca sömürülüyor. Bunun yalın bir örneğini anlatmak istiyoruz.

Muğla, Fethiye, Köyceğiz'den Aydın'a gelen keresteler (1 tanesi 50-60 kg.), Aydın Devlet Demiryolları Zonguldak kömür yataklarına çekiliyor. Bizler ise Aydın'dan bu keresteleri vagonlara yüklüyoruz. Bir vagona en az 1500-1700 kereste yükleniyor. İşçilere verilen ücret geçen yıl için 800 L. idi. Bu yıl 400 L. dır. Bir vagonu, 3 veya 4 kişi durmak, dinlenmek bilmeden 6-7 saatte ancak dolduruyor. Üstelik işin ilginç yönü; Zongultak'da bu işi yöneten müteahit bizlere vagon doldurma ücreti olarak 500 TL. veriyor. Aydın'daki müteahit kendine patronun verdiği ücret dışında vagonlardanda 100'er lira keserek, bizleri 400 L. ile mükafatlandırıyor. Bizler bu gerçeği, Aydın'dakı müteahitin huzuruna çıkarak arz ettik. Sonuç bir daha bize iş verilmedi. Zaten bir işçiyi üç günden fazla çalıştırmıyorlar. Nedeni, açık gerçeği kavramak... Çalışan işçilerin ne sigortası, ne sendikası, ne de iş güvencesi vardır.

Küçük bir dikkatsizlik, büyük kazalara yol açabilecek durumda. Böyle bir kazanın sorumlusu kimler? Hakkımızı koruyabilecekmiyiz. Şimdi bütün halkımıza sesleniyoruz. Bizler çalışıyoruz. Çalışmayan müteahit bizim sırtımızdan 200-250 TL. kazanıyor. Bu adam, bir günde 1000 TL. kazanıyor. Kazanıyor değil, çalıyor. Biz onlar için mi çalışıyoruz?

Böyle düzen olmaz olsun!.. Bizler şunu da biliyoruz ki, bu düzende sömürülmeye mahkumuz. Ama bu düzen sürmeyecek. Bu haksızlığa karşı, direnme yollarını biliyoruz, ama uygulama olanağı yok. O kadar işsiz varki çalışmaya muhtaç, o kadar işçi varki çalışmazsa aç kalacak.

Eğer bizler burada kereste yüklemezsek, acaba patron kendisimi yükleyecek? Çalış, yükle ketreste yükle... İşsizler ordusuna yazılmak istemiyorsan iyi çalış... Patrona boyun eğ. Aç ve sefil olmamak, bebeğinin karnını doyurabilmek için çalış, çalıştığın için patronuna dua et...

Sağolasın patronum
Beni doyurduğun için
İş verdiğin için
Sağolasın patronum.

Selçuk Gürel Gündoğu
25.4.1979
Aydın

GERÇEĞİN DİLİ

Yolsuzluklar Düzeni

Başını Demirel'in çektiği muhalefet partileri, hükümeti her yola başvurdular, bütün silâhlarını denediler. Başarılı olamadılar. Şimdilerde yeni bir silah deniyorlar ki, duyanlar gülmeden edemiyor. Yolsuzluk.

Demirel ve şürekâsı başbakanı baş hırsız ilân ettiler.

Herkes bilir ki, bu ülkede yolsuzluk dendi miydi, akla hemen Demirel ailesi gelmektedir. Yıllar yılı, kardeşlerine ve yeğenlerine yolsuz krediler verdiren Demirel'in kendisidir. Yeğeni Yahya bu yüzden yurtdışına kaçmıştır. Ve bütün bu yolsuzluk dosyaları, AP'lilerin engellemeleri yüzünden sonuca bağlanamamıştır.

Şimdi, yolsuzluk iddialarından mahkûm olmuş bir gencin amcası, başkalarına hırsız diyebilir mi? Derse buna kimseyi inandırabilir mi?

Ecevit hükümeti yolsuzluk yapamaz mı?

Yapar da, esas olan, yolsuzluk iddialarıyla siyasi mücadele vermeye kalkanların samimiyetsizliğidir. Çünkü yolsuzluk, ne Ecevit Hükümeti'nin, ne de Demirel'in kendi kusuru-
...i yaptığı düzen zaten
...ğil midir!?
...osyaları, meclis kori-
...oşturan Demirel'e sanı-
... Gülmemek elde değil,
...onuç çıkmadığı görül-
...uzluk söylentileri do-
...ılan bir general daha
...iştir ve giriş beyanna-
...nıştır.
...kla alay ettiğini sanan-
...ay konusu olurlur. Yol-
...a çıkanlar şunu istiyor-
...için suçlananlar temize
...zluklar düzeni de ak-

«yağma Hasan'ın Bö-
...anlaşılacak.

DİSK DEĞİL, DEMOKRASİ DÜŞMANI TERCÜMAN KAPATILMALIDIR

Tekelci sermayenin sözcüleri, 1 Mayıs'ta çarşaf çarşaf demokrasi düşmanı laflar ettiler. Bazıları hızını alamayıp, daha doğrusu CHP hükümetinin gericilere verdiği tavizlerden hız alıp, öteden beri çektikleri hasreti avazı çıktığı kadar haykırıyor.

Tercüman'ın «köşebaşı» yazarı Ergun Göze, DİSK yöneticilerinin tutuklanmasından hız alarak, gözü budur diye vurmaya kalkmış: DİSK KAPATILMALIDIR!

Canım bu adam kör mü? Yumruğunun tuzla buz olacağını bilmez mi? diyenler çıkacaktır haklı olarak. Ne var ki, faşizm çığırtkanlığı yaparken gerçekleri göremeyecek kadar azıtmış ve de tozutmuş olanlar için bu hiç de körlük değildir. hazır ortalık toz duman olmuşken demokrasiyi duman etmeye kalkışmaktır.

Bakın ne diyor Ergun Göze: «Gayesi işçi haklarını tesis değil, işçi diktatörlüğünü kurmaktır. Kökü dışardadır. Devlete meydan okumuştur. Kapatılmalıdır ve de kapatılacaktır. DİSK kapatılmazsa artık kimsenin önüne geçemezsiniz. vb. vb.»

Kaleminin mürekkebine kadar emperyalizme bağımlı olanlar DİSK'i kökü dışarda olmakla suçluyor. Demokrasiye meydan okuyanlar, DİSK'in devlete meydan okuduğundan yakınıyor. İşçi sınıfının yıllardır mücadeleyle kazandığı hakları ellerinden gelse bir kaşık suda boğacak olanlar, DİSK'in kapanmasını istemekle, işçi haklarının gaspedilmesini «tesis» etme amacında değillerse nedir?

Bay Göze, burjuvazinin çıkarları açısından, özellikle tekellerin çıkarları açısından böyle bir şeyi söyleyebilmek için kolladığı fırsatı bulmuş olabilir. Ama işçi sınıfı, bırakın DİSK'in kapatılmasını, DİSK'e dil uzatılmasını bile bağışlamayacak bir düzeydedir. Elbette DİSK. işçi sınıfının siyasi mücadele örgütü değildir ve emekçi halkın demokratik iktidarını kurmak onun görevi olamaz. Ama bu amaca giden yolda. sınıf ve kitle sendikacılığının gerektirdiği mücadeleleri vermek, DİSK'in baş görevidir. İşçi sınıfı DİSK'i bunun için yarattı. Ergun Göze ve onun gibiler, bu mücadeleyi durdurmak için ağızlarına ne gelirse söylerler. Ama işçi sınıfının da onlara söyleyecek bir çift sözü var:

Baylar, eğer demokrasiye katlanmak zorundaysanız, DİSK'e, işçi sınıfına ve onun siyasi örgütlenmesine de katlanmak zorundasınız. Değilse, halk güçlerinin size, buna katlanmayı öğretecek gücü vardır.

Gerçek
sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu - İST.
Baskı: TEKŞEN OFSET Baskı Tarihi: 14 Mayıs 1979